

НАЗАРЕНКО Ю.А.

здобувач

ТОВ «Садко»

Лермонтовський провулок, 13, м. Одеса, Україна, 65014

E-mail: ju.lia.uniti@gmail.com

СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ВИЗНАЧЕНЬ ПОНЯТТЯ «КАПІТАЛІЗАЦІЯ»

В статті аналізуються різні точки зору на поняття «капіталізація». Перш за все, капіталізація розглядається як процес - перетворення ресурсів у вартість, яка приносить додаткову вартість; трансформація доходів у капітал підприємства; накопичення капіталу; залучення ресурсів в обіг; зміни у формах капіталу. Також капіталізація розглядається як характеристика оцінки вартості існуючого капіталу або як метод оцінки вартості підприємства. Виділені реальна та фіктивна капіталізація, а також капіталізація факторів виробництва, капіталізація виробничого процесу, капіталізація результатів виробництва. Деякі дослідники існуючи визначення поняття "капіталізація" поділяють на три групи: як процес, як стан, як відношення. Особливу увагу приділено трактовці капіталізації як відносини, насамперед, відношенню щодо права власності на капітал та протиріччю між суспільною природою виробництва та приватною формою привласнення. Розглянуті особливості капіталізації залежно від її рівня (масштабу). Зазначено, що капіталізація вищого рівня більше, ніж капіталізація нижчого рівня. Розглянуто уявлення, що капіталізація на нижчому рівні залежить від успіху реалізації потенціалу суб'єктів господарювання, на другому рівні - від корпоративних відносин між підприємствами та правил розподілу ресурсів між ними, і на третьому - наскільки вірно суспільство визначає свої інтегральні цінності. Аналіз підходів до систематизації поняття "капіталізація" показав, що бачення капіталізації як стан, як процесу і як відносини є найбільш комплексним. Запропоновано три групи показників, які характеризують явище капіталізації, відповідно, як стан, процес та відношення.

Ключові слова: капіталізація, реальна, фіктивна, систематизація, процес, стан, відношення

NAZARENKO Y.A.

graduate student

Institute of Market Problems and Economic&Ecological Research of the

National Academy of Sciences of Ukraine

Frantsuzskiy Boulevard, 29, Odessa, Ukraine

E-mail: ju.lia.uniti@gmail.com

SYSTEMATIZATION OF DEFINITIONS OF THE CONCEPT OF "CAPITALIZATION"

The article analyzes different points of view on the concept of "capitalization". First of all, capitalization is seen as a process - the transformation of resources into a value that brings added value; transformation of incomes into enterprise capital; capital accumulation; attraction of resources in circulation; change in the form of capital. Also, capitalization is considered as a characteristic of assessing the value of existing capital, or as a method for assessing the value of an enterprise. The article highlights real and fictitious capitalization. The first is defined as the process of transforming value embodied in material and other real values into a source of value growth. False capitalization is associated with securities that are fictitious capital. It does not work directly in the production process and does not create additional value, but provides for its redistribution. The capitalization of production factors (the process of transforming resources into the value bringing in additional value), capitalization of the production process (the process of creating additional value), capitalization of production results (transformation of income into the capital of the enterprise) are allocated. Some researchers share the existing definition of the concept of "capitalization" into three groups: as a process, as a state and as a relation. Particular attention is paid to capitalization as a relation, first of all, as a relation to the ownership of capital, as well as the contradiction between the social nature of production and the private form of appropriation. Features of capitalization are considered depending on its level (scale). It is noted that higher-level capitalization is greater than lower-level capitalization. It is considered that capitalization at a lower level depends on the success of the realization of the potential of economic entities, at the second level - from corporate relations between entrepreneurs and the rules for allocating resources between them, and on the third - how true the society defines its integral values. An analysis of the approaches to systematizing the concept of "capitalization" has shown that the vision of capitalization as a state, as a process and as a relationship is the most complex. Three groups

of indicators are proposed that characterize the phenomenon of capitalization, respectively, as a state, process and relation.

Key words: capitalization, real, fictitious, systematization, process, state, relation

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Існує багато точок зору на поняття «капіталізація», у тому числі, на перший погляд, суперечливих. Сьогодні не має загально прийнятого визначення цього поняття.

Аналіз останніх публікацій по проблемі. Широке розповсюдження набуло розуміння поняття «капіталізація» як ринкова ціна компанії. У вітчизняному законодавстві воно визначається як вартість активів компанії. На думку багатьох дослідників - це перетворення ресурсу в капітал або перетворення доданої вартості в капітал. Існують також інші точки зору: вартість цінних паперів компанії, які продаються на фондовому ринку; обсяг власного капіталу компанії; оцінка вартості компанії на основі її чистого доходу; ефективність використання капіталу компанії [1-4].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблем. Аналіз робіт, присвячених поняттю «капіталізація» показав, що значна увага спрямована на дослідження окремих аспектів і форм цього явища. В той же час недостатньо досліджено питання систематизації уявлень про цей феномен.

Формулювання цілей дослідження. Розглянути існуючі дослідження про систематизацію існуючих поглядів на поняття «капіталізація» залежно від її форми, характеру, рівня і сфері здійснення і т. ін. Визначити серед них найбільш комплексну систематизацію, запропонувати до неї систему показників, які дозволяють охарактеризувати та оцінити це явище.

Виклад основних результатів та їх обґрунтування. Л. Мельник визначає 4 тлумачення поняття «капіталізація»:

- процес перетворення ресурсів у вартість, яка приносить додаткову вартість;
- процес трансформації доходів у загальний капітал підприємства;
- категорія фінансового менеджменту (функція приросту фінансового капіталу);
- показник оцінки ринкової вартості підприємства (ринкова капіталізація) [1].

С. Шумська, узагальнюючи різні уявлення про сутність поняття «капіталізація», вважає можливим виділити чотири її варіанти:

- процес нагромадження капіталу, який відбувається різними шляхами, наприклад, шляхом перетворення доходів (прибутку), отриманих у результаті підприємницької діяльності, у капітал («перетворення додаткової вартості в капітал») чи шляхом віднесення витрат на приріст капітальних активів, а не на витрати звітного періоду;
- процес залучення ресурсів в обіг, перетворення їх у капітал (що передбачає розгляд етапів формування, використання, розподілу);
- процес зміни форм капіталу. Наприклад, перехід капіталу з матеріально-речової форми в грошову форму (перетворення майна-власності в грошовий капітал як обернений процес відносно процесу нарощування виробничого капіталу за рахунок грошового);
- оціночна характеристика вартості існуючого капіталу або як метод оцінки вартості підприємства (фінансового активу) [2].

М. Калиниченко, посилаючись на російських дослідників, визначає три форми капіталізації :

- реальна капіталізація - це результат фінансово-господарчої діяльності, яка є економічно об'єктивною та ініціюється з боку джерел фінансування, тобто пасиву балансу;
- маркетингова, яка формується в ході реалізації внутрішнього фірмового менеджменту та маркетингу, генерує грошові потоки на основі підвищення лояльності існуючих та залучення додаткових клієнтів. Маркетингова капіталізація, поряд із реальною капіталізацією, впливає на ринкову вартість підприємства. На практиці процес капіталізації найчастіше є результатом активної маркетингової політики. Вважається, що успішна рекламна кампанія «накручує» ринкову вартість підприємства, відриваючи її від реальної вартості;
- ринкова або фіктивна капіталізація - це ринкова вартість підприємства, акції якого котируються на фондовій біржі. Вона являє собою добуток ринкової ціни акції та загальної кількості акцій. Оскільки ця форма капіталізації складається в результаті фондових операцій, вона називається фіктивною капіталізацією. Збільшення ринкової вартості акцій та акціонерного підприємства в

цілому відображається у цьому випадку в активі балансу у вигляді переоцінки фінансових вкладень і балансується в пасиві додатковим капіталом. Це найпоширеніший підхід до капіталізації за кордоном, проте у вітчизняній практиці він має досить обмежену сферу застосування, оскільки в нашій країні акціонерна форма капіталу дотепер не одержала широкого визнання [3].

Гриценко А.А. виділяє реальну й фіктивну капіталізацію. Першу він визначає як процес перетворення вартості, втіленої в матеріальних та інших реальних цінностях, у джерело зростання вартості. Для цього потрібно з'єднання робочої сили із засобами виробництва на основі ринкових відносин. Тобто реальна капіталізація здійснюється в сфері виробництва товарів та надання послуг на основі застосування робочої сили й створення доданої вартості. Фіктивну капіталізацію він пов'язує із представленням реального капіталу в цінних паперах і його фінансовою оцінкою. На думку А.А. Гриценко, вона виникає, коли фінансова оцінка капіталу на ринку цінних паперів перевищує реальний капітал, функціонуючий у сфері виробництва. Ця різниця є фіктивним капіталом [4, с. 9].

Погоджуючись, що фіктивна капіталізація пов'язана з цінними паперами, вважаємо необґрунтованим здійснення її оцінки, а саме фіктивного капіталу, як різницю між фінансовою оцінкою капіталу на ринку цінних паперів та оцінкою реального капіталу, що функціонує у сфері виробництва. Ще К. Маркс розглядав цінні папери як фіктивний капітал. Він вважав, що вони не мають внутрішньої вартості, але приносять дохід. Вони є правовими титулами на майбутнє виробництво, чия грошова та капітальна вартість або взагалі не становить ніякого капіталу, як, наприклад, у випадку державних боргів, або регулюється незалежно від вартості реального капіталу, який вони являють собою [5, с. 515–516].

Фіктивний капітал не функціонує безпосередньо у виробничому процесі і не створює додаткову вартість, але в той же час забезпечує її перерозподіл. З одного боку він в певній мірі відображає стан реального капіталу, а, з іншого боку, «живе власним життям» - часом стрімко зростаючи і створюючи спекулятивні "бульбашки", які в подальшому лопаються, а вартість цінних паперів різко падає.

Гриценко А.А. також виділяє пряму та зворотню капіталізацію. Перша пов'язана з перетворенням вартості в капітал, друга – з оцінкою вартості по доходу. Також він розрізняє: капіталізацію факторів виробництва; капіталізацію процесу виробництва; капіталізацію результатів виробництва. Перша полягає в тому, що фактори виробництва втягуються в ринковий обіг як умова капіталістичного виробництва. Друга має своєю суттю підкорення всіх елементів збільшенню додаткової вартості та підвищенню прибутку. Третя є перетворенням створеної вартості в новий капітал [4, с. 9-10].

Буркинський Б.В. та Горячук В.Ф. розподіляють існуючі визначення поняття «капіталізація» на три групи: як процес, як стан і як відношення. Капіталізацію як процес вони визначають як циклічний процес, який складається з такої послідовності етапів: 1) концентрація різних видів капіталу, 2) їх включення у виробничий процес, 3) створення додаткової вартості в рамках виробничого процесу шляхом споживання, конвертації та використання різних видів капіталу, 4) перетворення додаткової вартості у капітал та його розподіл в рамках специфічних відносин між суб'єктами капіталізації, 5) наступний розподіл отриманого капіталу між споживанням і заощадженням [6]. Таке бачення капіталізації як циклічний процес, який складається з певних етапів, дозволяє зробити висновок, що усі вищезазгадані визначення капіталізації як процес є етапами цього циклічного процесу. Тобто, визначення запропоноване Буркинським Б.В. та Горячук В.Ф. є узагальненим визначенням капіталізації як процес, яке охоплює усі існуючі визначення цього явища як процес.

Що стосується маркетингової капіталізації, то на думку М. Калиниченко, «вона формується в ході реалізації внутрішнього фірмового менеджменту та маркетингу, генерує грошові потоки на основі підвищення лояльності існуючих та залучення додаткових клієнтів. Маркетингова капіталізація, поряд із реальною капіталізацією, впливає на ринкову вартість підприємства. На практиці процес капіталізації найчастіше є результатом активної маркетингової політики. Уважається, що успішна рекламна кампанія «накручує» ринкову вартість підприємства, відриваючи її від реальної вартості» [3]. Тобто маркетингова капіталізація як процес відповідає 4-му етапу циклічного процесу, згідно визначення капіталізації як процес, запропонованого Буркинським Б.В. та Горячук В.Ф. Крім того, маркетингову капіталізацію можна розглядати як капіталізацію результатів виробництва, а саме перетворенням створеної вартості в новий капітал [4, С. 9-10].

Буркинський Б.В. та Горячук В.Ф. капіталізацію як стан розглядають як загальну вартісну характеристику (оцінку) компанії та кількісні, якісні й структурні показники стану її окремих видів капіталу та капіталу в цілому [7, С. 56]. Це відповідає одному з 4-х уявлень капіталізації Шумської С.С. - оціночна характеристика вартості існуючого капіталу або як метод оцінки вартості

підприємства (фінансового активу) [2].

Капіталізацію як відношення Буркинський Б.В. та Горячук В.Ф. розглядають, у першу чергу, як відносини із приводу права власності на капітал та протиріччям між суспільним характером виробництва та приватною формою привласнення. Ці відносини породжують диференціацію суспільства стосовно права власності на капітальні активи, стратифікацію населення за можливістю реалізації громадянами своїх прав на роботу та отримання гідної нагороди за неї, доступу до послуг у сферах освіти та охорони здоров'я, захисту своїх прав у суді та інших органах державної влади [7, С. 51].

Розрізняють капіталізацію в залежності від її рівня (мікро, мезо, макро), а саме, як капіталізацію компанії, регіону, країни. При цьому слід мати на увазі, що капіталізація вищого рівня більше капіталізації нижчого рівня. Наприклад, капітал регіону або країни складається з капіталу окремих суб'єктів мікрорівня, а також капіталу, який належить усій спільноті регіону або держави, наприклад, природні дари (озера, річки, надра).

С. Чернишов пропонує також розглядати три рівня капіталізації, але дещо в іншому ракурсі. Нижній рівень - це «сукупність різних частин, тобто «приватних» сил, ресурсів, активів, у тому числі здібностей окремих громадян, кожний з яких має потребу у зростанні своєї капіталізації, щоб годувати себе, рухатися та розвиватися». Другий рівень, це де кожний власник веде боротьбу за підвищення своєї капіталізації. «Це означає, що необхідна деяка згода на рівні інститутів держави, яка дозволить надати цій конкуренції не руйнівний, а по можливості творчий характер. ... Тобто, сума всіх успішних капіталізацій сама по собі не складається в успіх суспільства в цілому, якщо в суспільстві немає рівня, який би займався інтеграцією». В країні повинна бути координуюча інстанція, яка «покликана стежити за тим, щоб сукупний суспільний ресурс ділився б так, щоб виникала деяка оптимізація в русі всіх приватних проектів щодо росту власної капіталізації». На третьому рівні «вирішуються питання про те, чого хотіти, тобто яка інтегральна картина потреб суспільства, що воно повинно могли та вміти для їх задоволення. Нарешті, на цьому поверсі існує і відтворюється така важлива інтегральна сутність, як ідентичність» [8].

Узагальнюючи своє бачення рівнів капіталізації, С. Чернишев зазначає, що капіталізація на нижньому рівні залежить від успішності реалізації потенціалу та налагодженню розширеного відтворення господарюючих суб'єктів. На другому рівні - від корпоративних відношень між ними, системи правил розподілу ресурсів країни між проектами її підприємців. І на третьому - від того, наскільки вірно суспільство визначає інтегральні цінності, будує свою ідентичність, конструює систему потреб та регулює свої здібності, визначає систему потреб та формує свої можливості [8].

Сьогодні дуже мало приділяється уваги розгляду капіталізації як відношення. Це обумовлено тим, що об'єктивний розгляд цього питання не відповідає інтересам правлячої еліти в капіталістичному суспільстві, бо має місце несправедливий розподіл додаткової вартості, яка створюється усім суспільством, а розподіляється вузькою групою власників капіталу. До цього слід додати, що у країнах з перехідною економікою, які виникли в результаті розпаду соціалістичної системи, особливо в країнах СНД, мала місце так звана «прихватування», яка мала цілий ряд негативних наслідків:

- поява нових приватних власників не призвела до появи ефективних менеджерів;
- процес приватизації державного майна відбувався не в інтересах розвитку суспільства та економіки, а в інтересах окремих груп населення та приватних осіб, тісно пов'язаних з владою;
- більшість населення була відсторонена від привласнення нагромадженого в країні багатства, і не беручи участі у прибутках, стала перед фактом масової збідності, коли виховання, освіта, охорона здоров'я, культура, які не менш важливі, ніж матеріальні ресурси, для багатьох стали малодоступними [9, с. 334].

У 2016 році негативне ставлення до приватизації великих підприємств було у 62,3 % опитаних і тільки у 13,8 % опитаних відносилися до неї позитивно. Тобто, серед населення країни панує думка, що приватизація була несправедливою і це обумовлює напругу у суспільстві та створює перепони на шляху об'єднання суспільства та забезпечення економічного зростання країни.

Як наслідок існуючих відношень з приводу права власності на капітал та розподілу додаткової вартості у світі розвивається негативна тенденція посилення диференціації населення. Сьогодні нерівність досягла такого стану, що 1 % населення володіє 50 % світового багатства, а 99 % населення іншими 50 %.

Аналіз вищерозглянутих підходів до систематизації уявлень про явище капіталізації дозволяє зробити висновок, що бачення капіталізації як стан, як процес і як відношення є найбільш комплексним.

Важливим аспектом капіталізації є визначення її показників. Пропонується три групи показників, які характеризують це явище відповідно як: стан, процес, відношення.

Показники капіталізації як стан. Це загальні обсяги різних видів капіталу - фізичного, людського, соціального та природного капіталу, а також нематеріальних активів. Структура кожного з цих видів капіталу. Крім того, важливе значення мають питомі показники (у розрахунку на душу населення). Сьогодні Україна за показником основні засоби на душу населення поступається розвинутих країнам у 4-5 разів, що в значній мірі пояснює суттєве відставання нашої країни за рівнем продуктивності праці. На рівні окремої компанії доцільно використовувати такі показники: вартість активів, їх структура, обсяг власного капіталу. Суттєве значення мають показники концентрації капіталу, у тому числі наявність капіталу у банківському секторі, на фондовому ринку та в окремих галузях.

Показники капіталізації як процес. По-перше, це обсяг додаткової вартості. На рівні країни використовується валовий внутрішній продукт (ВВП), на рівні регіону - валовий регіональний продукт, на мікрорівні (підприємство) валова додаткова вартість (сума прибутку, заробітної плати з нарахуваннями і обсяг амортизаційних відрахувань). По-друге, це ті самі показники, але у розрахунку на душу населення або працівника. Крім того, слід використовувати такі показники: розподіл додаткової вартості між споживанням та заощадженням, загальний рівень інвестицій, а також інвестиції в окремі види капіталу, питома вага інвестицій у ВВП, питома вага іноземних інвестицій у загальному обсязі інвестицій.

Показники капіталізації як відношення. Найбільше розповсюдження отримали коефіцієнт Джині (відношення площі між кривою Лоренца та лінією абсолютної рівності до площі трикутника, який лежить під лінією абсолютної рівності) та децильний коефіцієнт (у скільки разів рівень доходів 10% найбільш багатих родин перевищує рівень доходів 10% найбільш бідних родин).

Висновки та перспективи подальших досліджень. Аналіз існуючих підходів до систематизації визначень поняття «капіталізація» показав, по-перше, відсутність загально прийнятого визначення цього поняття, по-друге, можна зробити висновок, що капіталізація є багатограним явищем, яке має різноманітні прояви та форми в залежності від умов, де воно реалізується, по-третє, бачення капіталізації як стан, як процес і як відношення є найбільш комплексним.

ЛІТЕРАТУРА

1. Мельник Л.М. Конкретизація понять капіталізації підприємства / Л.М. Мельник // Вісник Хмельницького національного університету. – 2009. – № 4. – Т. 3. – С. 24– 29.
2. Шумська С.С. Капіталізація економіки: системний підхід та методологічні напрями дослідження / С.С. Шумська // Економічна теорія. – № 1. – 2012. – С. 35– 49.
3. Калиниченко М.П. Маркетингова капіталізація промислових підприємств [Електронний ресурс] / М.П. Калиниченко // Проблемы развития внешнеэкономических связей и привлечения иностранных инвестиций: региональный аспект. – 2011. – С. 134– 144. – http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/prvs/2011_2/tom2/134.pdf.
4. Капіталізація економіки України / За ред. акад. НАН України В.М. Гейця, д-ра екон. наук А.А. Гриценка. – К.: Ін-т екон. та прогноз., 2007. – 220 с.
5. Маркс К. Капитал. Критика политической экономии / К. Маркс; под ред. Ф. Энгельса. – М.: Политиздат, 1970. – 1084 с.
6. Буркинський Б. В., Горячук В.Ф. Концептуальні засади капіталізації економіки: системний підхід / Б.В. Буркинський, В.Ф. Горячук // Економічна теорія. – 2014. – № 3. – С. 48– 59.
7. Буркинський Б.В., Горячук В.Ф. Капіталізація економіки регіонів України : монографія / Б.В. Буркинський, В.Ф. Горячук; НАН України, Ін-т пробл. ринку та екон.-екол. дослідж. – Одеса : ШРЕЕД НАНУ, 2014. – 293 с.
8. Чернышев С. Как повысить капитализацию России [Электронный ресурс] / С. Чернышев // Стратегия России. – 2005. – № 3. – Режим доступа: http://sr.fondedin.ru/new/fullnews_arch_to.php?subaction=showfull&id=1109934128&archive=1112609966&start_from=&ucat=14&.

9. Геєць В.М. Суспільство, держава, економіка: феноменологія взаємодії та розвитку / В.М. Геєць. – К.: Інститут економіки та прогнозування НАН України, 2009. – 864 с.

REFERENCES

1. Meljnyk L.M. (2009). Konkretizaciia poniatj kapitalizaciii pidpryjemstva [Specification of concepts of enterprise capitalization]. *Visnyk Khmeljnyckogho nacionaljnogho universytetu*, vol. 3, no 4, pp. 24– 29 [in Ukrainian].
2. Shumsjka S.S. (2012). *Kapitalizaciia ekonomiky: systemnyj pidkhid ta metodologichni napriamky doslidzhennia* [Capitalization of the economy: systematic approach and methodological directions of research]. *Ekonomichna teoriia – Economic theory*, 1, 35-49 [in Ukrainian].
3. Kalynychenko M.P. (2011). *Marketynghova kapitalizaciia promyslovykh pidpryjemstv* [Marketing capitalization of industrial enterprises]. *Problemy razvitiia vneshnetkonomycheskikh sviazei i privlecheniia inostrannykh investycii: reghionaljni aspekt – Problems of development of foreign economic relations and attraction of foreign investments: regional aspect*, 134-144. nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/prvs/2011_2/tom2/134.pdf Retrieved from: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/prvs/2011_2/tom2/134.pdf [in Ukrainian].
4. Gheic, V.M., Ghrycenko, A.A (2007) *Kapitalizaciia ekonomiky Ukraïny* [Capitalization of the Ukrainian economy]. – К.: In- t ekon. ta proghnozuv [in Ukrainian].
5. Marks K. (1970). *Kapital. Kritika politicheskoi ekonomii* [Capital. Criticism of political economy]. М.: Politizdat.
6. Burkynskyi B.V., Ghoriachuk V.F. (2014). *Konceptualni zasady kapitalizacii ekonomiky: systemnyi pidkhid* [Conceptual Principles of Capitalization of the Economy: A Systemic Approach]. *Ekonomichna teoriia*, no. 3., pp. 48– 59 [in Ukrainian].
7. Burkynskyi B.V., Ghoriachuk V.F. (2014). *Kapitalizaciia ekonomiky reghioniv Ukraïny : monohrafiia* [Capitalization of the economy of the regions of Ukraine]. NAN Ukraïny, In-t probl. rynku ta ekon.– ekol. doslidzh. – Odesa : IPREED NANU.
8. Chernyshev S. (2005). *Kak povysit kapitalizatsiiu Rossii* [How to increase capitalization of Russia]. *Strategiia Rossii – Strategy of Russia*, 3. sr.fondedin.ru/new/fullnews_arch_to.php?subaction=showfull&id=1109934128&archive=1112609966&start_from=&ucat=14& Retrieved from: http://sr.fondedin.ru/new/fullnews_arch_to.php?subaction=showfull&id=1109934128&archive=1112609966&start_from=&ucat=14& [in Russian].
- 9 Gheic V.M. (2009). *Suspiljstvo, derzhava, ekonomika: fenomenologhiia vzaiemodii ta rozvytku* [Society, state, economics: phenomenology of interaction and development]. К.: Instytut ekonomiky ta proghnozuvannia NAN Ukraïny.